

Sjätte söndagen efter trefaldighet

11/7-21

Musikgudstjänst från Kila kyrka Agneta Selling & Ulrika Larsson

"Efterföljelse"

Församlingskollekt Kila:

P 144 Mentormammor

"Erfarna mammor blir mentorer åt utsatta mammor i Afrika"

(Act Svenska kyrkan)

Sätt gärna in kollekt via swish 123 633 08 98 eller bankgiro 848-5252.

Tack för ditt bidrag!

Agneta Selling – textläsning, recitation, sång

Ulrika Larsson - sång, piano

Per Nestor – foto, redigering, textläsning, sång

Helena Rilbacke - vaktmästare

Välkommen till en musik- och lyrikgudstjänst i Kila kyrka i högsommartid. Agneta Selling läser dikter av prästen, biskopen och poeten Nils Bolander och Ulrika Larsson sjunger väl valda sånger. I kyrkoåret befinner vi oss idag på sjätte söndagen efter trefaldighet. Vi låter klockorna i Kila kyrka ringa oss samman.

Klockringning

Inledning

Idag får vi mötas i en lekmanledd musikgudstjänst där Ulrika står för toner och sång och de lästa texterna bygger på Nils Bolanders diktning. Han föddes 1902 i Västerås och dog 1959 i Lund. Då hade han också hunnit bli biskop där.

Önskan

Text: Karin Boye

Musik: Monica Dominique

Psaltarpsalm Psaltaren psalm 119, vers 30-35

Sanningens väg har jag valt,
dina lagar har jag för ögonen.

Jag håller mig till dina lagbud,
svik mig inte, o Herre.

Jag löper den väg dina bud visar,
ty du har vidgat min insikt.
Visa mig, Herre, dina stadgars väg,
och jag skall följa den till slutet.

Ge mig förstånd att lyda din lag,
att hålla den helt och fullt.

Led min vandring efter dina bud,
den stigen går jag med glädje.

Du är där

Text: Brendan Graham

Musik: Rolf Lövlund

Sv text: Åsa Jinder

Juliparadis

Måsar hissar sina vita segel.
Svalor ritar blixtar is in sky.
Sammetslen och blank är havet spegel
som najadens bruna tonårshy.
Friden gästar denna fiskarby.

Den som kommer från en storstads vimmel,
hetsad av kung Jäkt på jägarvis,
vandrar plötsligt under öppen himmel
ibland blåeld, ginst och ärenpris
här i detta juliparadis.

Kring kapellets trygga gråstensmurar
står en hedersvakt av ask och alm.
Några friska eftermiddagsskurar
sköljer luften ren från damm och kvalm.
Allt är klarhet som en luthersk psalm.

I den ljumma, sommarliga natten
flöjtar trast på trast sin stjärnesång.
Fyrar blinkar över vida vatten
och en motorskutas säkra gång
dunkar rofyllt mellan lägets prång.

Viska, svala ro, de visa orden
till en själ, som full av längtan står!
Lär mig leva här på denna jorden
nära marken mina blomningsår,
nära himlen, dit min ande trår.

Sv ps 202: De blomster som i marken bor

Text: H Martinson 1973

Musik: E von Koch 1974

1. De blomster som i marken bor
De blomster som i marken bor
kan aldrig själen glömma.
Hur skönt att djupt bland gläntors flor
se solens fingrar sömma
en vacker klädnad till den säng
som vi ger namnet sommarns äng
och som med solens gyllne tråd
hopsömmas våd för våd.

2. En sommarpsalm jag sjunga må
i själens vinterdagar
och låta tungsint tanke gå
och mana sommarns hagar
att träda fram till sinnets stöd
i vinterns långa själanöd,
att djupt i minnet skåda Gud
i evig sommarskrud.

Evangelium 16:24-27 (Andra årgången)

Jesus sade till sina lärjungar: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar.

Att lämna allt

Text & musik: Dan Ådahl

Betraktelse - Följ mig

I: De övergåvo nät och hem
och gingo ut i hemlösheten,
när han, den sällsamme profeten,
en vårdag kallade på dem.

De hade båda räknat med
att stanna lugnat bland sina kära,
då Kristus kom dem farligt nära
med detta tvingande besked.

Två enkla, obelästa män,
helt främmande för lärosatser
men härdade i sjöstrapatser
och hårda tag för länge se´n.

De lämnade sin faders lejd
hans båt och agn och legodrängen
för nya, rika fiskafängen
i andens havsomflutna nejd.

Det tändes djupt i deras blod
en het och häftig oroslåga.
Men ingen ställde någon fråga,
fastän man ingenting förstod.

De visste blott att något skett
som störtat alla gamla grunder,
ett skred, ett obeskrivligt under
långt bortom deras räknesätt.

Dem hade nått ett bud av vikt,
så oerhört och utan like
att deras gråa vardagsrike
blev levande, odödlig dikt.

II: Följ mig! Två aggande orosord
voro hans lystringssignal,
och för hans brinnande ögons skull
hade jag inget val.

Jag hade förhinder av hundrade slag -
det kunde han väl förstå.
Jag var för oviss, för ung, för svag -
och ändå måste jag gå.

Min vilja var som en skadskjuten and,
min tro så skör som ett strå,
mitt hjärta ett ont och besudlat ting -
och ändå måste jag gå.

Ack, vem kan väl dröja, förslavad och slö,
i gamla, själviska spår,
när Kristus, de ungas löftesman,
kallar sin ungdomsvår!

Fråga mig inte varför och vart
och hur jag stod upp och gick.
Jag vet blott, att allt blev förvandlat och nytt
den gången jag mötte hans blick.

Följ mig! - två saliga orosord -
Min Gud, jag välsignar dem!
De skänkte mig allt som gör livet till liv:
en kamp, ett fäste, ett hem.

III: Det var en riskfylld vandring han bjöd mig på.
Vådligt vara att dröja och farligt att gå.

Hur jag än försökte att hålla hans fart
kom jag allt på efterkälken snart.

Jag kunde bara ana hans ljusgestalt ibland,
så fort jag halkat efter och gick på egen hand.

Jag skämdes och tyckte det var en evig skam,
hur trevande och klumpigt jag släpade mig fram.

Han gick där som en segrare i upphöjt majestät,
jag hade tunga nederlag och bly i mina fjät.

Han stod som hårda klippan i höga vågors svall,
min väg var ständigt kantad av djupa fall på fall.

Men själva mörkret fick som en trygg och sällsam glans.
Då visste jag med ens var min färdkamrat fanns.

Strö sten för mina fötter, förmörka helt min dag!
Vi vandra samma vägar, min Mästare och jag.

Just detta är det stora med denna svåra färd
att jag är rik i Kristus, när jag är intet värd.

Sv ps 766: Trosbekännelse

Text: C Lövestam 1980

Musik: J Mattsson 1983

1. Jag tror på en Gud som är helig och varm,
som ger kampglöd och identitet.

En helande Gud som gör trasigt till helt,
som stärker till medvetenhet,
som stärker till medvetenhet,
som stärker till medvetenhet.

2. Jag tror på en Gud som gråter med mig
när jag gråter och allting är gråt.

En tröstande Gud som kan trösta likt den
som väntar tills gråten gått åt,
som väntar tills gråten gått åt,
som väntar tills gråten gått åt.

3. Jag tror på en Gud som bor inom mig
och som bor i allt utanför.

En skrattande Gud som kan skratta med mig,
som lever med mig när jag dör,
som lever med mig när jag dör,
som lever med mig när jag dör.

Förbön

Gud, vi kommer till dig med alla våra önskningar
och behov och ber om din hjälp.

Låt ditt rike komma till oss.

Vi ber för jordens framtid, om fred och rättvisa mellan folken,
om godhet och vishet hos de människor som får makt att styra.

Låt ditt rike komma till oss.

Vi ber om rent vatten och livgivande mat för alla människor,
om hem, skolor och arbetsplatser där man samverkar och hjälper varandra.

Låt ditt rike komma till oss.

Vi ber för din kyrka över hela världen, för alla våra syskon som lider och förföljs för sin tros skull.

Låt din kyrka vara ett hoppets tecken så att människor kan tro.

Låt ditt rike komma.

Herrens bön

Fader vår som är i himmelen.

Helgat varde ditt namn.

Tillkomme ditt rike.

Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden.

Vårt dagliga bröd giv oss i dag,

och förlåt oss våra skulder,

såsom och vi förlåta dem oss skyldiga äro,

och inled oss icke i frestelse

utan fräls oss ifrån ondo.

Ty riket är ditt och makten och härligheten
i evighet.

Amen.

Välsignelsen

Herren välsigne oss och bevare oss.

Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig.

Herren vände sitt ansikte till oss och give oss frid.

I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Amen.

Jag har ett hav

Text: Barbro Lindgren

Musik: Georg Riedel

Sommarvisa från Skepparkroken

Daggen glittrar i spindelnät,

solstänk i barnets öga.

Sorgmantelfjäriln med gyllenfjät

strövar bland Kungsljus höga.

Göken guckar i väster:

Välkomna, Floras gäster!

Humlan tar sig ett honungsrus,

syrsan gnider fiolen.

Blåklockan i sitt lövade hus

svänger på helgdagskjolen.

Ärlan med livliga gester

bugar för Floras gäster.

Oförskyllt bjudna till gästabud
bänkar vi oss i salen,
hurrar för rågblond sommarbrud,
lyssnar till bröllopstalen,
njuter av sunnans orkester,
alla vi Floras gäster.

”Kullen” buktar vid blå horisont,
Farhult är glasklart nära.
I en hotande ovädersfront
börjar blixterna skära.
Tordönets jättebläster
pustar bland Floras gäster.

Daggen glittra i spindelväv,
solstänk i havets spegel
Måsen i strandens tång och säv
hissat sitt vita segel.
Till julis lysande fester,
välkomna, Floras gäster!

Jag vet en dejlig rosa

Trad

Bön om sommaren

Som, julidagen förbrinner
i dofter, färger och sång,
så låt mig, Herre, förtäras
under ditt heliga tvång!

När åskorna dundrar och dånar
och dagen står oväderskall,
lär mig som blommorna dricka
hälsa ur slagregnens fall.

I insjöns blanka ruta
speglar sig strömolnens färd.
Så ville mitt öga få spegla
de eviga synernas värld.

Nu spelar en ensam fågel
i aftonens silvergrå.
O, låt mig som taltrasten sjunga,
när skymningen faller på.

Min Gud, som får öde marker
att blomma, dig beder jag:
Förvandla mitt hjärtas vinter
till slösande sommardag!

Som ett andetag

Text: Mikael Wiehe

Musik: Mikael Wiehe

<https://www.svenskakyrkan.se/kumla-tarna-kila/nyheter/tankar-i-tiden>

Texter ur Bibel 2000 © Svenska Bibelsällskapet Uppsala 2021-01-11